

Afghanistan: Schiller Institut videokonference live nu lørdag den 31. juli kl. 16 dansk tid

Afghanistan:

**Et vendepunkt i historien efter den mislykkede æra med regime-
skifte**

Dansk resumé:

Vi står over for et ekstraordinært øjeblik, med yderligere nedstigning i kaos, eller det smukke potentiale for at Afghanistan bliver kimen til en ny æra af internationalt samarbejde, som der er så hårdt behov for i kølvandet på den voksende pandemi og hungersnød på verdensplan. Afghanistan var engang et knudepunkt for den gamle Silkevej, forbindelsen mellem de store kulturer i Asien og på den europæiske side af det eurasiske kontinent. I løbet af de sidste uger er de fleste af Afghanistans naboer kommet sammen i et forsøg på at skabe en forpligtelse til at afslutte det mareridt, som befolkningen i Afghanistan har lidt, et mareridt, som militærstyrkerne i mange nationer også har lidt i unødvendig kamp i tjeneste for et britisk-centreret oligarki, med den resulterende vækst af narkotikahandel og terrorisme i hele regionen.

Kan USA og Europa samarbejde med disse andre nationer om omdannelsen af Afghanistan og de andre krigshærgede nationer til moderne økonomier, der deltager i samarbejdsvillig udvikling gennem Den nye Silkevejs proces, eksemplificeret ved

Kinas Bælte- og Vejinitiativ?

Invitation på engelsk:

“After the hasty withdrawal of U.S. and NATO troops from Afghanistan—U.S. troops, except for a few security forces, were flown out in the dark of night, without informing Afghan allies—this country has become, for the moment, but likely not for long, the theater of world history.”

— Helga Zepp-LaRouche, July 10, 2021

We face an extraordinary moment, of further descent into chaos, or the beautiful potential that Afghanistan can become the seed crystal of a new era of international cooperation, so desperately needed in the wake of the growing worldwide pandemic and famine.

Afghanistan was once a hub along the ancient Silk Road, the connection between the great cultures of Asia, and those of the European side of the Eurasian continent. The entire central Asian region was once known as the “land of the thousand cities,” showcasing advanced technologies in oasis cities, including Kabul and Kandahar, with large-scale underground irrigation systems. Water development will once again be crucial, and the agricultural potential is great.

During the past few weeks, most of Afghanistan’s neighbors have come together, in an attempt to forge a commitment to end the nightmare suffered by the Afghanistan people, a nightmare also suffered by the military forces of many nations, drawn

into needless combat in the service of a British-centered oligarchy, fostering the growth of drug trafficking and terrorism in the entire region.

Just as the collapse of the Soviet Union marked the end of an era – the division of the world into nuclear armed blocs hostile to one another – so, also, the utter failure of the 20-year mis-adventure of the U.S. and NATO in Afghanistan, and in the other failed colonial wars in Southwest Asia, poses the question: Can the great nations of the world cooperate to transform Afghanistan, and the other war-torn nations, into modern economies, participating in cooperative development through the New Silk Road process, exemplified by China's Belt and Road Initiative?

Leading voices, from veteran groups and whistle blowers, to experts in the danger of the global narcotics plague, and international political relations, will join Helga Zepp-LaRouche in dialogue, in an effort to get the U.S. and Europe to join the growing international cooperation, which is emerging. We can use this opportunity to turn away from 50 years of failed policies, and embark upon the path required to achieve a new paradigm for mankind.

Talerlisten:

Speakers Will Include: **Moderator: Dennis Speed (U.S.)**, The Schiller Institute

Helga Zepp-LaRouche (Germany), Founder and President of The Schiller Institute Keynote Address: "Afghanistan: The Bright Future for the Coming Cooperation of the Great Powers"

Pino Arlacchi (Italy), Sociology Professor at the Sassari University, Former Executive Director of the UN Office for Drug Control and Crime Prevention, and former European Parliament Rapporteur on Afghanistan “Eradicate Opium in Afghanistan, Develop Modern Agriculture, Build the Nation, Now”

H.E. Ambassador Hassan Shoroosh (Afghanistan), Ambassador of the Islamic Republic of Afghanistan to Canada “The Way Forward for Afghanistan”

Discussion Period

Ray McGovern (U.S.), Analyst, Central Intelligence Agency (CIA-ret.), Co-Founder, Veteran Intelligence Professionals for Sanity (VIPS) “The Real Interest of the United States in Asia”

Danny Sjursen (U.S.), U.S. Army (ret.), Senior Fellow-The Eisenhower Media Network, author, *Patriotic Dissent: America in the Age of Endless War* “Can A ‘Peace Surge’ in Afghanistan End A Century of War?”

Hassan Daud (Pakistan), CEO, Khyber Pakhtunkhwa Province Board of Investment “The Perspective from Pakistan: The Role of the Belt and Road Initiative (BRI) for Afghanistan Reconstruction.”

Representative from Afghanistan “An Approach to Development and Peace in Afghanistan”

Dr. Wang Jin (China), Fellow with The Charhar Institute
“Afghanistan and the Belt Road Initiative”

Expert from Pakistan “The Regional Perspective for Development”

Hussein Askary (Sweden/Iraq), Southwest Asia Coordinator for the Schiller Institute “Put Afghanistan on the Belt and Road to Peace!”

Discussion Period

We welcome questions during the conference. Please send them to questions@schillerinstitute.org

---

NYHEDSORIENTERING JUNI-JULI 2021: Afghanistan ved en korsvej

Download (PDF, Unknown)

Helga Zepp-LaRouches hovedtale ved Schiller Instituttets videokonference den 26.-27. juni 2021

På engelsk:

PDF: [The Emergency Measures Which Must Be Taken Now!](https://www.larouche.org/eng/2021/06/26-27-juni-2021/)
([larouche.org](https://www.larouche.org/))

HTML: [The Emergency Measures Which Must Be Taken Now!](https://www.larouche.org/eng/2021/06/26-27-juni-2021/)
([larouche.org](https://www.larouche.org/))

**Links til de tre kommende
internationale
videokonferencer: 1. Ingen
klimapanik: byg
infrastruktur; 2.
Afghanistans fremtid og 3.**

Lyndon LaRouches økonomiske principper

1. Der er ingen 'klima-nødsituation' – Anvend videnskab og udviklingsprincipper for at stoppe strømsvigt og død.

Se videoerne her fra den 24. juli.

2. Afghanistan: Et vendepunkt i historien – Efter den mislykkede æra med regimeskifte.

Lørdag den 31. juli kl. 16 dansk tid. Læs mere.

3. På 50-årsdagen for LaRouches forbløffende prognose den 15. august 1971:

Nå så er du endelig villig til at lære økonomi? Lørdag den 14. august 15 – 20 dansk tid. Læs mere.

POLITISK ORIENTERING den 23. juli 2021:

Vi kan løse problemerne – men kun hvis vi bryder fri af den mentale spændetrøje

Med formand Tom Gillesberg

Lyd:

Oversvømmelser: Mod Moder Naturs luner hjælper kun udbygning af infrastrukturen (Nu med dansk oversættelse)

Mod Moder Naturs luner hjælper kun udbygning af infrastrukturen.

Af Alexander Hartmann

Efter den forgangne uges katastrofale regnskyl, der kostede over hundrede mennesker livet i Eifel og Rheinland og udslettede hele landsbyer i styrtfloder, fremkom der, som forventeligt, straks alle mulige røster, der gjorde de "menneskeskabte klimaændringer" ansvarlige for katastroferne og krævede endnu stærkere forholdsregler for at nedsætte CO₂-udslippet.

Det er dog en kendsgerning, at der også tidligere har forekommet oversvømmelser, tørke og andre ekstreme vejrforhold, og der vil fortsætte med at gøre det i fremtiden, med eller uden klimaændringer. Den hidtil værste oversvømmelse i Mellemeuropa, den såkaldte Magdalene-oversvømmelse, fandt sted i 1342, altså længe før forøgelsen af CO₂-mængden i atmosfæren.

Dengang stod vandet inde i domkirkerne i Würzburg og Mainz, og langs Rhinen, Main, Weser og Elben overskyldedes byerne af vandmasserne, og tusindvis af mennesker mistede livet.

Naturligvis skal de ramte mennesker have hjælp så hurtigt som muligt, og de påkrævede midler skal stilles til rådighed omgående. Genopbygningen af infrastrukturen skal sørge for, at de ramte virksomheder også genopbygges, så at folk i området får deres arbejdspladser og dermed deres eksistensgrundlag tilbage. Målet må være, at det skal gå de ramte mennesker bedre efter genopbygningen end før katastrofen.

Men først og fremmest må vi drage de rigtige konsekvenser af katastrofen, så at vi er bedre forberedte på tilsvarende situationer i fremtiden. Om sådanne naturfænomener, som vi altid må regne med muligheden af, udvikler sig til katastrofer, afhænger først og fremmest af, om menneskene har anskaffet sig den nødvendige infrastruktur i tide, der gør det muligt at bestride dem. Vi har ikke brug for et diffust "klimaværn", men for konkrete forholdsregler til beskyttelse af menneskene.

For at opnå dette, må mennesket, selv om dette ikke behager De Grønne, gribe ind i naturen. I den uberørte natur er mennesket udleveret til naturens nåde; alle civilisationer beror på, at mennesket omformer naturen og gør sig stadig mere uafhængigt af dens luner.

Netop det har vi gjort alt for lidt af i de sidste årtier, især under indflydelse af den grønne ideologi, men også under påvirkning af spareapostlenes "balancerede budget", af profeterne for "de frie markeds kræfter", af finansspekulanterne og Davosmilliardærene. I stedet for at opbygge, sparede man, og man opgav og ødelagde tilmed værdifulde indretninger – som for eksempel kernekraftværker – i miljø- og klimabeskyttelsens navn og erstattede dem med vind- og solkraftværker, der først for alvor overlader vor energiforsyning til naturens luner.

Rent faktisk er én af de værste katastrofer, der kan ramme os, et vidtstrakt og længevarende nedbrud af strømforsyningen, hvis følger langt il overgå den forløbne uges

oversvømmelseskatastrofe. Alligevel skal her efter kernekraftværkerne nu også kulkraftværkerne nedlægges og udbygningen af den omskiftelige og upålidelige "vedvarende" energi fremskyndes og udvides.

EU's Klimapakke

Blandt de drivende kræfter for denne politik finder man ikke mindst den Europæiske Kommission med dens overhovede, præsident Ursula von Leyen. Hun har netop fremlagt nye planer til beskyttelse af klimaet, den såkaldte "Klimapakke". I hovedsagen drejer det sig om, at handelen med CO2-udslip ikke blot skal anvendes på udslip fra industrien, men også på trafik, fly, bygninger og endnu mere.

Forkvinden for borgerretsbevægelsen Solidarität, Helga Zepp-LaRouche, kommenterede meget rammende denne pakke den 15. juli på sit internationale internetforum således: Af disse forslag er det ene mere forrykt og uigennemførligt end det andet... Når man ser nærmere på det, vil det føre til et altoverskridende bureaukrati, til ufattelige regler... det bliver et fuldstændigt mareridt. Og som endeligt resultat, så bliver alting meget dyrere. Det gør produktionen dyrere. Det vil ruinere de energiintensive industrier. Det vil gøre det at bo i et hus utåleligt dyrt. Det er et fuldstændigt vanvittigt forslag."

For eksempel vil EU-kommissionen fra 2036 af stoppe salg og fremstilling af forbrændingsmotorer; fra da af skal kun "CO2-frie" nye køretøjer tillades. "Det kommer ikke til at fungere" understregede Helga Zepp-LaRouche, "for at bygge denne form for alternative energikilder i form af solfangere og vindmølleparker, vil man for Europa sådan groft taget have brug for et ekstra område mindst af Portugals størrelse. Hvor vil de tage det fra? Fra byerne? Fra landbruget? Fra skovene? Hvor vil de få al den plads fra? Der er vanvittige forslag om

at opføre sådanne vindmølle- og solcelleparker i Afrika og transportere strømmen til Europa.”

Denne “Klimapakke” fra EU, konstaterede hun, kunne kun være udtænkt af folk, “der ikke har nogen interesse i mennesker, for hvem udviklingslandenes udvikling er komplet ligegyldig, men som vil fortsætte det koloniale system.

Her kritiserede hun i særlig grad Mark Carney, FN’s klimabeskyttelsesrepræsentant og tidligere chef for Bank of England, som havde foreslået at købe CO2-udledningsrettigheder af den tredje verdens lande, hvis disse ellers vil forpligtige sig til at give afkald på økonomisk udvikling og udvikling af landbruget. Rent faktisk eksisterer der allerede en sådan aftale mellem Norge og Gabon, hvor Gabon har forpligtet sig til at give afkald på en fortsat udvikling af sine regnskove – der udgør 90% af landets areal. De må ikke udvikle deres egne ressourcer og skal endda lade landbrugsområder springe i skov; til gengæld får de latterlige 150 millioner euro over 10 år.! Helga Zepp-LaRouche: “Jeg finder dette absolut afskyeligt og håber, at flertallet af Jordens mennesker vil sætte deres berettigede vilje igennem og kræve deres ret til udvikling.”

Hun henviste til de menneskers hykleri, der bebrejder andre regeringer deres overtrædelser af menneskerettighederne, men selv vil berøve hele kontinenter retten til udvikling. “Når man hele tiden befinder sig på tærsklen til at dø, fordi man ikke har nok at spise, ikke har noget rent vand, så er det efter min mening den største krænkelse af menneskerettighederne, man kan forestille sig. Der er ingen frihed, for når man må kæmpe hver dag for bare at overleve endnu en dag, så kan man ikke tale om frihed.”

Hungersnød for klimabeskyttelse?

Hvor forkastelig denne politik egentlig er, viser et kig på den globale ernæringsituation: Godt 800 millioner mennesker på Jorden er underernærede, og allerede i april advarede

direktøren for Verdensernæringsprogrammet (WFP), David Beasley, om, at tallet på de mennesker, der er umiddelbart truede af sultedød – ikke mindst på grund af de økonomiske følger af COVID-pandemien – vil kunne nå 260 millioner allerede i dette år.

Kun en kraftig forøgelse af fødevareproduktionen, især i de underudviklede lande, kan løse dette hungerproblem. Og alligevel vil EU-kommissionen sænke fødevareproduktionen inden for rammerne af deres program "Farm to Fork" ("fra gård til bord") i klimabeskyttelsens navn, og det ikke blot inden for EU, men også i leverandørlandene og om muligt endda i hele verden. Dette ville så rent faktisk være en "menneskeskabt katastrofe": en bevidst fremkaldt massedød."

Helga Zepp-LaRouche henvendte sig derfor i sit forum til alle seere: "Jeg vil godt bede jer alle sammen: Lad være med bare at være passive tilskuere! Det er faren ved en ny fascisme: Økodiktatur er et mildt ord for det, som disse folk har på sinde, og det må besejres, før det virkelig kan ødelægge hele verden og civilisationen."

Alternativet

Også hungersnøden kan undgås. I stedet for at ofre menneskene af hensyn til "Klimabeskyttelsen" burde vi koncentrere os om det store projekt: at overvinde fattigdommen, farsoterne og sulten i verden. Til det formål må der skabes godt 1,5 milliarder nye arbejdspladser i hele verden, begyndende med sundhedssektoren, for at forsyne alle mennesker med tilstrækkelig føde, rent drikkevand og elektricitet. Og til det formål må industriproduktionen fordobles inden for næsten alle områder i hele verden – en stor mulighed for at genopbygge og modernisere vor egen økonomi og atter få den op i den økonomiske verdensklasse.

Kina og Rusland er gået med i Bælte- og Vej-initiativet (BRI)

i den retning. Det er påtrængende nødvendigt, at Tyskland og Europa tager del i det fremfor at forfølge en konfrontationskurs mod Rusland og Kina, der først og fremmest skader os selv og kan drive verden ud i en nuklear konflikt. Verden har brug for traktorer frem for kampvogne!

(Alexander Hartmann er chefredaktør for ugebladet Neue Solidarität og delstatsformand for BüSo Hessen. Han er kandidat i Wiesbaden til valget til den tyske forbundsdag.)

Billede: Romaine, CC0, via Wikimedia Commons

Afghanistan ved en korsvej: Kirkegård for imperier eller begyndelsen af en ny æra? af Helga Zepp-LaRouche

10. juli – Efter den hurtige tilbagetrækning af amerikanske og NATO-tropper fra Afghanistan – USA's tropper, bortset fra et par sikkerhedsstyrker, blev fløjet ud i ly af natten uden at informere de afghanske allierede – er dette land for øjeblikket, men sandsynligvis ikke længe, verdenshistoriens skueplads. Nyhederne fortsætter med at strømme ind: På jorden opnår Taliban-styrkerne hurtige territoriale gevinster i det nordlige og nordøstlige del af landet, hvilket allerede har skabt betydelig spænding og bekymring i Turkmenistan, Usbekistan og Tadsjikistan, og de har erobret den vestlige

grænseby Islam Qala, der håndterer betydelige handelsstrømme med Iran. Samtidig foregår der intenst diplomatisk aktivitet blandt alle de lande, hvis sikkerhedsinteresser er påvirket af begivenhederne i Afghanistan: Iran, Pakistan, Indien, Rusland, og Kina, for kun at nævne de vigtigste.

Kan der findes en intern afghansk løsning? Kan en borgerkrig mellem den afghanske regering og Taliban forhindres? Kan terroristgrupper, såsom ISIS, der er begyndt at genvinde et fodfæste i nord, og Al-Qaida, opløses? Eller vil krigen mellem de afghanske fraktioner fortsætte og dermed udvidelsen af opiumdyrkning og eksport samt den globale trussel om islamisk terrorisme? Vil Afghanistan igen synke ned i vold og kaos og blive en trussel, ikke kun for Rusland og Kina, men endog for USA og Europa?

Hvis disse spørgsmål skal besvares i en positiv forstand, er det afgørende, at USA og Europa først besvarer spørgsmålet med brutal ærlighed om, hvordan krigen i Afghanistan blev sådan en katastrofal fiasko, en krig ført i hele 20 år af USA, den stærkeste militære magt i verden, sammen med militærstyrker fra 50 andre nationer. Mere end 3.000 soldater fra NATO og allierede styrker, herunder 59 tyske soldater [og 43 danske soldater], og i alt 180.000 mennesker, inklusive 43.000 civile, mistede livet. Dette var til en økonomisk pris for USA på mere end 2 billioner \$ og på 47 milliarder € for Tyskland. Tyve års rædsel hvor alle sider, som det er sædvanligt i krig, var involveret i grusomheder med ødelæggende virkninger på deres eget liv, inklusive de mange soldater der kom hjem med posttraumatiske stresslidelser og ikke har været i stand til at klare livet siden. Efter ti års krig med Sovjetunionen i 1980'erne, efterfulgt af en lille pause, måtte den afghanske civile befolkning derefter lide yderligere 20 års krig med en næsten utænklig række pinsler.

Det var klart fra starten, at denne krig ikke kunne vindes. Indførelsen af NATO's gensidige forsvarsklausul i henhold til

artikel 5 efter terrorangrebene den 11. september var baseret på den antagelse, at Osama bin Laden og Taliban-regimet stod bag disse angreb, hvilket således ville retfærdiggøre krigen i Afghanistan.

Men som den amerikanske senator Bob Graham, formanden for Kongressens "Fælles undersøgelse af efterretningsaktiviteter inden og efter terrorangrebene den 11. september 2001", gentagne gange påpegede i 2014, undertrykkede de daværende sidste to amerikanske præsidenter, Bush og Obama, sandheden om hvem der stod bag 11. september. Og det var kun på grund af denne undertrykkelse, at truslen fra ISIS således blev mulig. Graham sagde under et interview i 2014 i Florida:

"Der er fortsat nogle ufortalte historier, nogle ubesvarede spørgsmål om den 11. september. Måske er det mest grundlæggende spørgsmål: Blev den 11. september udført af 19 personer, der arbejdede isoleret, som over en periode på 20 måneder var i stand til at tage de grove konturer af en plan, der var udviklet af Osama bin Laden, og omsætte den til en detaljeret arbejdsplan, for derefter at indøve denne plan; og endelig at udføre en ekstrem kompleks række opgaver? Lad os tænke på de 19 mennesker. Meget få af dem kunne tale engelsk. Meget få af dem havde overhovedet været i USA før. De to formænd for 9/11-Kommissionen, Tom Kean og Lee Hamilton, har sagt, at de synes det er yderst usandsynligt, at disse 19 mennesker kunne have gjort, hvad de gjorde, uden nogen ekstern støtte i den periode de boede i USA. Jeg er meget enig... Hvor fik de deres støtte?"

Dette spørgsmål er stadig ikke blevet besvaret tilfredsstillende. Vedtagelsen af JASTA-loven (Retfærdighed mod statssponsorere Terrorisme – Justice Against State Sponsors of Terrorism) i USA, afsløringen af de 28 tidligere hemmeligstemplede sider i den fælles kongresundersøgelsesrapport om den 11. september, der blev holdt hemmelig i så lang tid, og retssagen, som familierne af

ofrene fra den 11. september førte mod den saudiarabiske regering, leverede tilstrækkelig bevis for den faktiske økonomiske støtte til angrebene. Men efterforskningen af alle disse ledetråde blev forsinket med bureaukratiske midler.

Den eneste grund til at uoverensstemmelser omkring 11. september nævnes her, er for at pege på det faktum, at hele definitionen af fjenden i denne krig faktisk var forkert fra begyndelsen. I en hvidbog om Afghanistan udgivet af BüSo (Borgerrettighedsbevægelsen Solidaritet) i Tyskland i 2010 påpegede, at en krig, hvor målet ikke er defineret korrekt, næppe kan vindes, og vi krævede på det tidspunkt øjeblikkelig tilbagetrækning af de tyske styrker.

Da Washington Post offentliggjorde de 2.000 sider lange "Afghanistan Papirer" i 2019 under titlen "I krig med sandheden", burde krigen allerede den gang have været afsluttet. De afslørede, at denne krig havde været en absolut katastrofe fra starten af, og at alle erklæringer fra det amerikanske militær om de påståede fremskridt var bevidste løgne. Undersøgelsesjournalisten Craig Whitlock, der offentliggjorde resultaterne af sin tre års forskning, herunder brug af dokumenter opnået under loven om frie informationer (Freedom of Information Act – FOIA), og udsagn fra 400 personer med førstehåndskendskab viste den absolutte inkompetence, som denne krig blev ført med.

Derefter var der de forbløffende udsagn fra generalløjtnant Douglas Lute, Afghanistan-tsaren under Bush- og Obama-administrationerne, som under en intern høring i "Det særlige ministerium for Afghanistans Genopbygning" i 2014 havde sagt: "Vi var blottet for en grundlæggende forståelse af Afghanistan – vi vidste ikke, hvad vi gjorde... Hvad forsøger vi at gøre her? Vi havde ikke den fjerneste opfattelse af, hvad vi foretog os... Hvis det amerikanske folk kendte til omfanget af dette funktionssvigt... hvem ville sige, at det hele var forgæves? "

Efter at disse dokumenter blev offentliggjort, skete der intet. Krigen fortsatte. Præsident Trump forsøgte at bringe tropperne hjem, men hans forsøg blev i det væsentlige undermineret af det amerikanske militær. Det er først nu, når prioriteten er skiftet til Indo-Stillehavet og til indeslutningen af Kina og Rusland, at denne absolut meningsløse krig blev afsluttet, i det mindste hvad angår udenlandske styrkers deltagelse.

11. september bragte ikke kun verden Afghanistan-krigen, men også Patriotloven (Patriot Act) et par uger senere, og hermed det påskud for den overvågningsstat, som Edward Snowden kastede lys over. Det ophævede en væsentlig del af de borgerrettigheder, der var blandt de mest fremragende resultater af Den amerikanske Frihedskrig og nedfældet i den amerikanske forfatning, og det underminerede USA's natur som republik.

Samtidig blev de fem principper for fredelig sameksistens, som er kernen i international lov og FN-pagten, erstattet af en stigende vægt på den "regelbaserede orden", der afspejler interesserne og forsvaret af det transatlantiske etablissemments privilegier. Tony Blair havde allerede sat tonen for en sådan afvisning af principperne i Den westfalske Fred og international lov to år tidligere i sin berygtede tale i Chicago, der dannede den teoretiske retfærdiggørelse for de "endeløse krige" – dvs. de interventionistiske krige gennemført under påskud af "ansvaret for at beskytte" (Responsibility to Protect – R2P), en ny slags korstog, hvor "vestlige værdier", "demokrati" og "menneskerettigheder" formodes at blive overført – med sværd eller med droner og bomber – til kulturer og nationer, der kommer fra helt anderledes civilisationstraditioner.

Derfor må Afghanistan-krigens katastrofale fiasko – efter de foregående fiaskoer, Vietnam-krigen, Irak-krigen, Libyen-

krigen, Syrien-krigen og Yemen-krigen – hurtigt blive vendepunktet for et fuldstændigt skift i retning væk fra de sidste 20 år.

Del 2

Siden senest Covid-19-pandemiens udbrud, et udbrud der var helt forudsigeligt, og som Lyndon LaRouche i princippet havde forudsagt allerede i 1973, burde der have været igangsat en grundlæggende debat om de mangelfulde aksiomer i den vestlige liberale model. Privatiseringen af alle aspekter af sundhedsvæsnerne har bestemt givet lukrative overskud til investorer, men den økonomiske skade, der er blevet påført, og antallet af dødsfald og langvarige sundhedsproblemer har brutalt afsløret sundhedsvæsnernes svage punkter.

Den strategiske turbulens forårsaget af tilbagetrækningen af NATO-tropper fra Afghanistan giver en glimrende mulighed for en revurdering af situationen, for en korrektion af den politiske retning og en ny løsningsorienteret politik. Den lange tradition for geopolitisk manipulation af denne region, hvor Afghanistan i en vis forstand repræsenterer grænsefladen fra det britiske imperiums "Great Game" i det 19. århundrede til Bernard Lewis' og Zbigniew Brzezinskis "krisebue (arc of crisis)", må begraves. en gang for alle, for aldrig at blive genoplivet. I stedet skal alle naboerne i regionen – Rusland, Kina, Indien, Iran, Pakistan, Saudi-Arabien, Golfstaterne og Tyrkiet – integreres i en økonomisk udviklingsstrategi, der repræsenterer en fælles interesse blandt disse lande, én som er defineret af en højere orden og er mere attraktiv end fortsættelsen af de respektive formodede nationale interesser. Dette højere niveau repræsenterer udviklingen af en tværnational infrastruktur, storstilet industrialisering og moderne landbrug for hele Sydvestasien, som den blev præsenteret i 1997 af EIR og Schiller Instituttet i specialrapporter og derefter i studiet "Den nye Silkevej

bliver til verdens landbro (The New Silk Road Becomes the World Land-Bridge).” Der er også et omfattende russisk studie fra 2014, som Rusland havde til hensigt at fremlægge på et G8-topmøde, før det blev udelukket fra denne gruppe.

I februar i år blev udenrigsministrene fra Pakistan, Afghanistan og Usbekistan enige om at anlægge en jernbanelinje fra Tasjkent, Usbekistans hovedstad, via Mazar-e-Sharif og Kabul, Afghanistan, til Peshawar i Pakistan. En ansøgning om finansiering fra Verdensbanken blev indsendt i april. Samtidig blev Pakistan og Afghanistan enige om at anlægge en motorvej, Khyberpas økonomisk korridor (Khyber Pass Economic Corridor), mellem Peshawar, Kabul og Dushanbe. Det vil tjene som en fortsættelse af Den kinesisk-pakistanske økonomiske Korridor (CPEC), et udstillingsprojekt i det kinesiske Bælte- og Vejinitiativ (BRI).

Disse transportlinjer skal udvikles til effektive udviklingskorridorer og en øst-vest-forbindelse mellem Kina, Centralasien, Rusland og Europa samt et nord-syd infrastrukturnetværk fra Rusland, Kasakhstan og Kina til Gwadar, Pakistan ved Det arabiske Hav, alle behøves at blive gennemført.

Alle disse projekter udgør betydelige tekniske udfordringer – bare overvej det totalt bjergrige landskab i store dele af Afghanistan – men den fælles vision om at overvinde fattigdom og underudvikling kombineret med ekspertise og samarbejde mellem de bedste ingeniører fra Kina, Rusland, USA og Europa kan "flytte bjerge" i overført betydning. Kombinationen af Verdensbanken, Den asiatiske Infrastruktur-investeringsbank (AIIB), BRIKS' (Brasilien, Rusland, Indien, Kina, Sydafrika) Ny Udviklingsbank, Ny Silkevejsfond og nationale långivere kunne udstede de nødvendige kreditlinjer.

Et sådant udviklingsperspektiv, også for landbruget, ville også give et alternativ til den massive narkotikaproduktion,

der plager denne region. På nuværende tidspunkt kommer over 80% af den globale opiumproduktion fra Afghanistan, og ca. 10% af den lokale befolkning er i øjeblikket afhængig, mens Rusland for ikke så længe siden definerede sit største nationale sikkerhedsproblem som narkotikaeksport fra Afghanistan, og tal fra 2014 viste, at 40.000 mennesker om året blev dræbt i Rusland. Realiseringen af et alternativ til narkotikadyrkning er i hele verdens grundlæggende interesse.

Covid-19-pandemien og risikoen for yderligere pandemier har dramatisk understreget behovet for at opbygge moderne sundhedsvæsnen i hvert eneste land på Jorden, hvis vi skal forhindre, at de mest forsømte lande bliver ynglepladser for nye mutationer, som ville forpurre hele den hidtidige indsats. Opførelsen af moderne hospitaler, uddannelse af læger og sygeplejepersonale og de nødvendige infrastrukturelle forudsætninger er derfor lige så meget i alle politiske grupper i Afghanistans interesse og for alle lande i regionen, som for de såkaldte udviklede lande.

Af alle disse grunde repræsenterer den fremtidige udvikling i Afghanistan en korsvej for hele menneskeheden. Samtidig er det en perfekt demonstration af muligheden, der ligger i anvendelsen af Nikolaus fra Kues' princip om modsætningernes sammenfald, *Coincidentia Oppositorum*. Hvis man forbliver på niveauet med modsigelserne i de berørte nationers påståede interesser – Indien-Pakistan, Kina-USA, Iran-Saudi-Arabien, Tyrkiet-Rusland – er der ingen løsninger.

Hvis man derimod overvejer alles fælles interesser – at overvinde terrorisme og narkotikaplagen, varig sejr over farerne ved pandemier og afslutte flygtningekriserne – så er løsningen åbenbar. Det vigtigste aspekt er imidlertid spørgsmålet om den vej vi som menneskehed vælger – om vi vil styrte længere ned i en mørk tidsalder og potentielt endog risikere vores eksistens som en art, eller om vi sammen ønsker at forme et virkeligt menneskeligt århundrede. I Afghanistan

gælder det mere end nogen andre steder i verden: Det nye navn for fred er udvikling!

**LaRouche Legacy Foundation
holder en videokonference for
at markere
50-årsdagen for Lyndon
LaRouches historiske
forudseelser af den 15.
august 15, 1971,
da Nixon afkoblede dollaren
fra guldet, m.m.**

On the 50th Anniversary of LaRouche's Stunning Forecast of August 15, 1971:

So, Are You Finally Willing to Learn Economics?

The LaRouche Legacy Foundation is pleased to invite you to an online seminar with leading international experts to examine the unique contributions of Lyndon LaRouche (1922–2019) to the science of physical economy. The seminar will consist of a morning and an afternoon panel, and it will be held on the 50th anniversary of President Richard Nixon's fateful announcement of the end of the Bretton Woods system on August

15, 1971.

This is also an urgent invitation to reflect on what went wrong with economic policy in the trans-Atlantic sector over the last five decades, in order to correct those persisting policy blunders and change course before we plunge into a breakdown crisis comparable only to the 14th century New Dark Age.

Some background:

On August 15, 1971, Nixon delivered a dramatic 18-minute national television address in which he announced:

1. the dollar was being taken off the gold standard: the dollar would no longer be redeemable in gold;
2. a floating exchange rate system would replace the existing fixed exchange rate international monetary system;
3. a temporary wage and price freeze would be instituted in the U.S., which quickly became Phase I, II and III drastic austerity measures.

Although Nixon announced these measures purportedly to rein in financial speculation against the dollar, they in fact opened the floodgates to the most massive, lengthy speculative binge in the history of mankind, coupled with physical economic collapse— which continues to this day.

The August 15, 1971 announcement was the most far-reaching and catastrophic economic policy decision of the 20th century in terms of its consequences down to the present. One economist, and one economist alone, called it. He warned that it was coming and explained what it meant within hours of its announcement.

That man was Lyndon LaRouche.

LaRouche spent the next five decades warning that, if those policies were continued, the world would head into a systemic breakdown crisis and the likelihood of fascist economic policies. All the while he presented detailed programs to reverse the crisis, based on the idea of peace through development and on fostering the productive powers of labor of every person on the planet.

For this, LaRouche was reviled and unjustly imprisoned for five years. His policies were not implemented in the trans-Atlantic sector, and the planet today is paying the price for that folly in the form of a hyperinflationary blowout, an uncontrolled and deadly pandemic, and the danger of thermonuclear war. As a result of the campaign to defame LaRouche and silence his ideas, most people in the United States and elsewhere have never studied his writings.

But some people, leading scientists and political leaders in different parts of the world, did listen to LaRouche and did study his works— such as the Russian scientific giant Pobisk Kuznetsov and former Mexican President José López Portillo.

Other specialists and students of LaRouche's works will participate in the Aug. 14 seminar, and you will be able to hear from them directly about LaRouche's economic breakthroughs, about his unmatched record of forecasts, and about his programmatic proposals to develop every corner of the planet—and the solar system. The seminar will help you understand why it is past time to exonerate LaRouche's ideas, both for reasons of simple justice and to be able to at last implement his policies.

As José López Portillo, the former President of Mexico, stated in 1998 in a joint seminar with Helga Zepp-LaRouche: "It is now necessary for the world to listen to the wise words of Lyndon LaRouche."

Sign up here

Want to know LaRouches nine forecasts?

**En verden uden geopolitik
kræver et svar: Efter
Afghanistan fiaskoen, har vi
lært vores lektie?**

**Schiller Instituttets
ugentlige webcast med Helga
Zepp-LaRouche den 7. juli 202**

**A WORLD WITHOUT GEOPOLITICS BECKONS: AFTER THE AFGHAN
DEBACLE, HAVE WE LEARNED OUR LESSON YET**

In reviewing strategic developments of the last week, Schiller Institute Chairwoman Helga Zepp LaRouche highlighted the prospects for peace and collaboration possible when geopolitical confrontation is rejected. The Merkel-Macron-Xi dialogue, for example, opens the door for a change in European Union policy, as the EU bureaucrats face growing tensions over their commitment to the unilateralism implied in imposing a "Super State." The end of the Afghan war does not mean more conflict, but the emergence of an alternative based on a desire by its neighbors to overcome underdevelopment, as a competent strategy to combat terrorism.

In her report on the celebration of the 100th anniversary of the Chinese Communist Party, she challenged viewers to not fall back on the axioms drummed into their heads by corrupt

media and imperial oligarchs, but to look instead at the real history of China. She described the Conference of World Political Parties addressed by President Xi, which included representatives from more than 150 parties, as an "expression of friendship", which demonstrates that overcoming underdevelopment is a mission which can be embraced by all nations. It also makes a mockery of the view pushed by geopoliticians that China "is isolated". (hcs)

Se webcastet her!

BRIX videokonference om det økonomiske udviklingspotentiale i Xinjiang, Kina i forbindelse med Bælte- og Vejinitiativet onsdag den 14. juli kl. 10-13.

The Belt and Road Institute in Sweden is organizing a webinar on Wednesday, July 14, 2021, to address the question of the geo-economic significance of the Chinese province of Xinjiang (Uyghur Autonomous Region). Xinjiang, which the Chinese call "the wonderful land" is strategically positioned on three of the six main land corridors of the BRI: 1. The Eurasian Corridor (China-Kazakhstan-Russia-Belarus -EU), 2. The New Silk Road (China-Central Asia-Iran-Turkey), and 3. The China-Pakistan Economic Corridor. This makes Xinjiang the gateway to

the West and the hub of most of the land-based logistics and transport from some of the most productive provinces of China, and Europe, South Asia and West Asia and Africa.

Home to the Uyghur and other Muslim minorities, Xinjiang has a special characteristic as it was less developed relative to the rest of China until a few years ago. However, the launching of the BRI and the massive programs for poverty alleviation made this region a growth hub. Many natural resources that are of importance for the industrial production and prosperity of the rest of China are also located in this region. Other interesting developments is the population growth in this region which surpasses that of other parts of China.

Our webinar will explore Xinjiang from the standpoint of four interrelated aspects:

- Importance as an East-West Gateway of the BRI (including a special presentation on the China-Europe rail freight Corridor and China-Pakistan Economic Corridors)
- Potential for industrial development.
- Economic development and poverty elimination.
- A bridge for dialog of cultures with other nations, especially Muslim nations on the basis people-to-people connection principle of the BRI.

The webinar will be a one-session event from 10 am to 1 pm (including Q&A period).

Speakers:

High level officials from China in addition to economic experts from Asia and Europe who will present their own observations of the subject from a personal experience in Xinjiang.

Registration: Participation is free of charge, but pre-registration is necessary. **Please register here!**

Or, send an email to info@brixsweden.org

Picture: Mathildem16, CC BY-SA 4.0, via Wikimedia Commons

Titlen: China Radio Internationals interview med Helga Zepp-LaRouche efter topmødet mellem Merkel, Macron og Xi Jinping

Preface: the Golden Path Before the World

July 6 (EIRNS)—The lead of today's briefing is the dialogue with Helga Zepp-LaRouche conducted by China Radio International. The following words preface that.

□The dialogue with the world begun by Lyndon LaRouche in the months prior to August 15, 1971, fifty years ago, produced hundreds of proposals, programs and initiatives by LaRouche and his associates over several decades. In November of 1989, following the fall of the Berlin Wall, LaRouche drew on his extensive knowledge of European history, including the development projects of Charlemagne going back to the late eighth century, and seemingly "instantly" formulated a strategy for taking the most industrially productive area of the world—the Paris-Berlin-Vienna Productive Triangle—and using it as a human "machine tool" to power a revolution in economy, diplomacy, and strategy. While that policy was

severely hampered by his incarceration, and by the assassinations of Alfred Herrhausen (November 30,1989) and Detlev Rohwedder (April 1,1991), Helga Zepp-LaRouche led an intervention into the East that would begin the dialogue which resulted in the June 1996 Beijing conference, the "International Symposium on Economic Development of the Regions Along the Euro-Asia Continental Bridge." This occurred despite the attempts of Sir Leon Brittan, the Perfidious Albion, to prevent it from happening.

□As this World Summit of Parties transpires, convened by Beijing in the aftermath of a quarter-century of China's own work, of continuous dialogue with China and Russia by the LaRouche organization, and of the successful advancement, by many parties, of the World Land-Bridge strategic economic outlook first enunciated at that 1996 conference, the power of the ideas of Lyndon LaRouche falls over these proceedings, as a cumulative cultural world-effect, influencing even the minds of those who have yet to read LaRouche for themselves. "The awful shadow of some unseen Power floats, though unseen, among us," Shelley says in the opening lines of {Hymn To Intellectual Beauty}. That might well be said of the true character of "actualized potential" for LaRouche's ideas in this moment.

□The triumphalist, "permanent revolution/permanent war" faction for which the vapid George Herbert Walker "Rubbers" Bush was once the CIA ad-man, and his son, George "Gee-whiz" W, "Igor" Dick Cheney, and Barack "al-Yamamah" Obama define the arc of American humiliation that incarcerated the American people by incarcerating LaRouche. As in Beethoven's {Fidelio}, a new method of thinking must be embodied to free the United States to be itself, and declare independence from the "empire of the mind" of British policy. That is the method presented in the dialogue with China Radio International.

:Helga Zepp-LaRouche on ChinaPlus Radio's 'Asia Today'

July 6, 2021 (EIRNS)—Helga Zepp-LaRouche was interviewed today on the "Asia Today" broadcast of ChinaPlus, the English website of China Radio International.

□CHINAPLUS: Chinese President Xi Jinping is calling on China and European countries to expand consensus and cooperation to jointly cope with global challenges. He made the remarks at a virtual summit with French President Emmanuel Macron and German Chancellor Angela Merkel. The Chinese leader says what the world needs is mutual respect and a sincere cooperation among nations.

□XI JINPING [through translator]: At present, the global pandemic situation remains severe, [inaud; 01:19] studies. The prospects for economic recovery are uncertain and there is still a long way to go. The world more than ever needs mutual respect and close collaboration rather than suspicion and [inaud; 01:33] or zero-sum game.

□CHINAPLUS: During the meeting, the German and French leaders expressed their support for the conclusion of the EU-China investment agreement, and added that they hoped the 23rd EU-China summit would take place as soon as possible.

□For more on this, we are joined by Helga Zepp-LaRouche, founder of the Schiller Institute, a global political and economic think tank headquartered in Germany. Thanks for joining us, Helga.

□HELGA ZEPP-LAROUCHE: Yes, hello; good day.

□CHINAPLUS: So, what's your main takeaway from this virtual summit, and what's your assessment of the overall tone of the meeting?

□ZEPP-LAROUCHE: I think from everything one can say, it was

very constructive, and also much needed, because there were some recent difficulties after the European Parliament blocked the

EU-China investment agreement. So, I think that they discussed the possibility of reviving it is very positive. Mrs. Merkel said that she wants to have this revived as soon as possible. And President Macron said that he supports the conclusion of the China-EU investment agreement. So, I think it was very useful and productive.

□CHINAPLUS: The summit is coming at an increasingly tense moment for EU and China ties, given that the EU's recent sanctions against China and its interference in the country's internal affairs. So, will this call lead to a shift in the EU's approach to relations with China? And possibly, easing confrontations between the two sides?

□ZEPP-LAROUICHE: Yes, I think it will, and I think it's also important that this comes only four days after the very hysterical statement coming from the Lithuanian Foreign Minister, Landsbergis, who had on Friday last week called for an end of the French-German dominance of the EU. He wanted to have a unified EU policy on China, which in his terms means against China. He even said that he wants to set up offices in Taiwan. So, I think this was a clear rebuttal of this position of Landsbergis, so I think that that was very useful.

□CHINAPLUS: What's your assessment of the current EU policy on China in general? Do you think that the tough stance recently taken by the EU side against China needs to change? As we know, China became the world's largest EU trading partner last year, overtaking the US. European business leaders have expressed their hope that the EU will strengthen cooperation with China, rather than shut it out and decouple.

□ZEPP-LAROUICHE: Yes, I think such a change is really very urgent, because, as it was mentioned by President Xi Jinping,

the world is confronted with a very serious pandemic; we have a world famine of biblical dimension, as the head of the World Food Programme, Beasley, is calling it; we have a hyperinflation danger in the Western countries. As you can see with the situation in Afghanistan, it needs to be an urgent cooperation for economic development in the entire region of Southwest Asia; because otherwise, there is a danger of a new explosion of terrorism, and also the drug problem is very big.

□So, I think there are so many common aims of mankind in a world which is very fragile, and therefore, I think that these three important countries – China, France, and Germany – make steps to really mend fences and work together more closely, can only be welcomed in the interest of humanity as a whole.

□CHINAPLUS: We see many European politicians have emphasized the differences between China and the EU, but the President is calling on China and the EU to adhere to the norms of mutual respect, and to handle differences appropriately. So, were the differences between the two sides addressed during the talks? And how can the two sides resolve their differences?

□ZEPP-LAROUCHE: Yes, I think some of the differences were clearly addressed. For example, China is always emphasizing the need to stick to the UN Charter and international law, while some Western politicians always talk about a rules-based order, which, if you look at it more closely, has turned out to be a rather arbitrary definition of pursuing the interests of some groups. So, I think that was addressed – at least from the read-out, one can say that. And also, it was stressed by China that the intention of China is not to replace anybody else, but to focus on its own development. But I think there was one aspect in the discussions which I thought was particularly promising. Namely, that they seem to have focussed on a joint mission which helps countries and people to always overcome their bilateral or trilateral difficulties. In this case, the focus was on China, on Africa, that China and Germany and France would work together. Germany, for

example, said they were considering to join the initiative on partnership for African development. I think President Xi not only pointed to the severe situation of Africa because of the pandemic and economic hardships resulting out of that, but he also said that Africa has the greatest development potential. He has stressed that in the past in summits with African leaders, and I think this is absolutely true. The African continent has a very young average population, which means that if you provide them with jobs and economic opportunities, they can become really an economic engine in the next generations. That positive look on Africa is generally lacking in Europe, and I think therefore the populations of Germany and France and other European countries can only profit from the optimistic perspective that China has towards Africa. I think this can only have a positive effect.

□CHINAPLUS: Another key factor crucial for China relations nowadays is the US factor. We've noticed increasingly frequent interactions between the US and the EU, with Washington trying to rally its European allies against China. Do you think the call emanating from the summit is sending a signal from France and Germany that they are refusing to align themselves with the US bipolar confrontation?

□ZEPP-LAROUCHE: I would think so, because as you know, there was just the G-7 summit, where Biden had travelled to England, and this was an effort to unite the allies in their stance against Russia and China. But Chancellor Merkel had always stressed in the recent period that she does not like to be pulled in one or the other direction, and forced to choose sides. She supports a multilateral world order. So, I think this is definitely a positive signal. One would hope that the Europeans really understand that it's in their self-interest to have such a balanced view, to say the least.

□CHINAPLUS: Some observers believe the US has more power over the EU than that of Germany and France combined, so the change of attitudes from Germany and France won't make much of a

difference in the EU's China policy. How do you look at this?

□ZEPP-LAROUICHE: The EU right now is very disunited. You had the Dutch leader, Rutte, who wants to kick out Orban from Hungary, and Hungary out of the EU. Then, Slovenia just took over the EU Presidency for the next six months, and he clearly is supporting Hungary, and backs the Hungarian view that they don't like cultural interventions, interference with their value set, whereby Western European countries try to impose their liberal views, while the East European countries are more traditional. I think if they keep doing these kinds of things – and von der Leyen then attacked Slovenia, and then you have the disunited Baltic states and Poland. I think the EU right now is not in a strong position at all. I think the thing which will, I'm pretty sure, dominate in the future will be the self-interest of these countries. For Germany, for France, and also the other European countries, the economic interest in a world which is in a turmoil, the relation with China is clearly a factor of stability. This is what the German industry wants for the most part. So, I think also the United States may change.

□The United States has pursued policies in the last 20 years which were not really in the interests of the United States itself, as you can see by what happened in Afghanistan where a war was fought for 20 years, and absolutely nothing came out other than misery, death, and a lot of cost. So, maybe the United States can also start to change and see that cooperation is more in their interest than confrontation. I know this is not the dominant policy right now, but things are changing very rapidly. I would really hope that the New Paradigm of international relations gets into the minds of political leaders, because confrontation can only lead to a disaster.

□Anyway, I think we are in a flux; we are in an historic moment of dramatic change. A lot depends on good initiatives which people have to influence the situation for the better.

□CHINAPLUS: OK, thank you very much, Helga. That was Helga Zepp-LaRouche, founder of the Schiller Institute, a global political and economic think tank headquartered in Germany.

Schiller   Instituttets konference: Global principiel enhed for at forhindre en ny mørk tidsalder og skabe en ny renæssance

27. juni (EIRNS) – Repræsentanter for regeringer og valgte embedsmænd, sammen med forskere, økonomer, landmænd, folkesundhedspersonale, pensionerede militær- og efterretningsofficerer og musikere fra hele verden gik sammen i sidste weekend på Schiller Instituttets internationale konference for at analysere den eksistentielle krise, som mennesket står over for i dag, og drøfte de nødvendige midler til at mobilisere verden bag et nyt paradigme, frit for geopolitik og malthusianisme, baseret på "fred gennem udvikling". En efter en udtrykte disse "verdensborgere" deres tak til Schiller Instituttet og dets grundlægger og formand, Helga Zepp LaRouche, for at mobilisere konferencen og insisterede på, at der gøres alt for at cirkulere videoen og transskriptionerne så bredt som muligt.

Konferencen havde titlen "Til gavn for alle mennesker, ikke regler til gavn for de få." Fru Zepp-LaRouches hovedtale med titlen, "Hvem guderne ville ødelægge: Krig med Rusland og Kina

er værre end MAD!" indledte det første panel. Hun bemærkede, at dette panel var rettidigt, da briterne i sidste uge intervererede for at sabotere det lille, men kritiske skridt fremad, der blev opnået på Biden-Putin-topmødet, hvor de to ledere fornyede løftet fra præsidenterne Reagan og Gorbatsjov på deres topmøde i 1985: "Atomkrig kan ikke vindes og må aldrig udkæmpes". Den bevidste indsættelse af et britisk krigsskib på russisk maritimt område, bemærkede hun, er et andet eksempel på det britiske imperiums forsøg på at trække USA ind i en militær konflikt med Rusland, og viser hvor let en krig – endda en atomkrig – kunne have været udløst af sådanne onde handlinger.

Zepp-LaRouche gennemgik det sidste halve århundredes indsats fra Lyndon LaRouche og hans bevægelse for at afslutte det malthusianske vanvid, og fremstille løsninger baseret på at forene verdens store nationer og kulturer i en ny verdensorden baseret på menneskets værdighed, videnskabeligt samarbejde og æstetisk uddannelse. Hvis der var blevet lyttet til hendes mand, sagde hun, ville denne oprivende globale katastrofe have været undgået – og det er stadig sådan, at enhver løsning kræver, at der lyttes til de "kloge ord fra Lyndon LaRouche. Hun fremhævede gentagne gange igennem hele konferencen konceptet bag Komitéen for modsætningernes Sammenfald, grundlagt af hende selv og den tidligere amerikanske sundhedschef for militæret, Dr. Joycelyn Elders, nemlig at opbygningen af []moderne offentlige sundhedsfaciliteter i enhver nation ikke kun er nødvendig for at afslutte pandemien, og fremtidige pandemier – et problem for enhver person på Jorden – men også fordrer en seriøs overvejelse af de andre aspekter af infrastruktur, der kræves for moderne sundhed – nemlig rent vand, energi, transport og mere.

Dr. Andrey Kortunev, generaldirektør for det Russiske råd for internationale Anliggender (den førende tænketank tilknyttet udenrigsministeriet), talte efter Zepp-LaRouche om: "Har topmødet i Genève ændret forholdet mellem USA og Rusland"? Han

bemærkede, at forventningerne til topmødet var lave i betragtning af angrebene på Rusland fra USA, herunder fra regeringen, men aftalen om i fællesskab at erklære at atomkrig ikke kan vindes og ikke må udkæmpes, og aftalen om at påbegynde diskussioner på højt niveau om våbenkontrol, cyberkrig og andre spørgsmål, var tegn på håb om forbedrede relationer. Alligevel, sagde han, vil fremskridt ikke være muligt uden nye ideer, og takkede Schiller Institutet for konferencen og behovet for at komme ud over "konventionel visdom".

Dette indledende strategi-panel omfattede en præsentation af Indiens synspunkter ved Atul Aneja, redaktøren for {Narrative.com}, vedrørende behovet for engagement mellem Indien, Rusland og Kina for at tackle den globale krise. (Pensioneret) Oberst Richard H. Black, tidligere leder af den amerikanske hærs strafferetlige afdeling, talte om emnet "Det amerikansk-kinesiske forhold: En vej til undgåelse af krig og samarbejde". Oberst Black fordømte de tankeløse angreb på Kina fra Kongressen, medierne og institutionerne i USA. Han opfordrede til at forny ånden i åbningen af forbindelser under præsident Nixon, og advarede mod de nylige bestræbelser på at fremprovokere en krise mellem Taiwan og fastlandet, hvilket kunne provokere krig. Han gennemgik terrorhandlingerne i Xinjiang begået af uighur-muslimer med støtte fra Saudi-Arabien og Tyrkiet, hvilket har ført til, at Beijing har leveret omfattende uddannelse og jobtræning for de unge. Denne humanistiske tilgang, bemærkede han, blev undsagt som "folkedrab" af løgnerne og tåberne i Vesten. Som ekspert i situationen i Syrien bemærkede oberst Black, at 4000 trænede uiguriske terrorister kæmper med al Qaida i Syrien. Hvis den amerikanske tilgang – støtte til terroristerne for at opnå regimeskifte mod præsident Assad – får lov til at lykkes, vil terroristerne til sidst strømme tilbage til Kina. Han appellerede til Kina om at bringe Bæltet og Vejen ind i Syrien for at redde nationen fra opløsning. Hvad ville resultatet af en krig med Kina være, spurgte han? "Enten en landkrig i Asien

– og vi ved hvordan det er gået førhen, – eller atomkrig og enden på civilisationen".

Dette strategi-panel afsluttedes med Ray McGovern, en tidligere Rusland-ekspert fra CIA og medstifter af 'Veteran Intelligence Professionals for Sanity' (VIPS), der talte om: "Når et tilbageskridt også et fremskridt: Modsætningers sammenfald". Han berørte hybris-synden, som er drivkraften for de politiske ledere, der falder i kategorien: "Dem, guderne vil ødelægge, gør de først vanvittige". Han analyserede de nylige amerikanske og britiske provokationer mod Rusland, som til sidst fik Biden og muligvis nogle af hans medhjælpere til at søge topmødet med Putin. Han latterliggjorde dem der tror, at de kan spille Rusland ud mod Kina, og rådede Biden til at fyre den amerikanske militærleder, der for nylig erklærede, at atomkrig nu er "sandsynlig".

Det andet panel, "Den egentlige videnskab bag klimaforandringer: Hvorfor verden har brug for syv terawatt energi", inddrog fremragende og modige forskere fra hele verden, der både tilbageviste den falske videnskab bag påstanden om menneskeskabte klimaforandringer, og opfordrede til at ende den malthusianske kampagne mod fossile brændstoffer, alt imens man forlangte en massiv stigning i kernekraftudvikling og udvidet forskning i fusionskraft. Forskere fra USA, Sydafrika, Italien, Holland, Schweiz og Tyskland bidrog.

Det tredje panel, "Weimar Tyskland fra 1923 vender tilbage: Global Glass/Steagall-politik for at afslutte Hyperinflation", omfattede Jacques Cheminade, leder af [LaRouche](#)-bevægelsens søsterorganisation i Frankrig, EIR's økonomiske redaktør, Paul Gallagher, og EIR's efterretningsdirektør for Latinamerika, Dennis Small. Gallagher præsenterede LaRouches opdagelse om, at den egentlige kilde til rigdom ikke er råmaterialer eller menneskeligt fysisk arbejde, men ideer og opdagelser omdannet til nye teknologier. Han gennemgik realiteterne bag Green New Deal – bankkartellernes overtagelses af [den økonomiske](#)

politik fra valgte regeringer – hvad Mark Carney kalder "regimeskifte" – for at afskære kredit fra den produktive økonomi under påskud af løggen om CO₂-kulstofinducerede klimaforandringer. Han sammenlignede denne politik med dem af Hjalmar Schacht, Hitlers finansminister, der førte til krig og koncentrationslejre. Den massive pengeudskrivning må stoppes, og Glass/Steagall-bankreformen gennemføres i alle lande for at udslette den falske gæld og indføre LaRouches fire love for global udvikling. Small gennemgik flere af LaRouches opdagelser i fysisk økonomi og den nuværende frygtelige globale krise med pandemien, den økonomiske boble, krigen, sanktionspolitikken samt det kulturelle forfald. Han afslørede også bitcoin-hysteriet som en vildt spekulativ boble.

To mænd fra Kansas talte – en landmand, Mike Callicrate, talte om det presserende behov for at stoppe kartelliseringen af US landbruget, og demonstrerede ødelæggelsen af CO₂-både landmændene og madforsyningen, som et resultat af at landbruget blev overdraget til Wall Street, og opfordrede til en genoplivning af familiebruget. Statssenator Mike Thompson, formand for Senatets 'Utilities Committee', behandlede: "Hvordan amerikanerne bliver gennet ind i 'grøn' energi, med, politiseret, monetaristisk videnskab, der anvendes som et våben". Han sagde, at Kansas nu har 41% upålidelig og stærkt subsidieret vindkraft, mens de pålidelige og billigere kulkraftværker lukkes på baggrund af kulstofbedrageri, hvilket øger energipriserne og efterlader staten konkurrencemæssig udygtig.

Den japanske økonom Daisuke Kotegawa, en tidligere ledende embedsmand ved finansministeriet i Japan, gav en kraftig demonstration af, at Japans allierede, USA og Storbritannien, gentagne gange har undergravet Japans økonomi. Da Plaza-aftalerne i 1985 tvang Japan til at fordoble yennens værdi, var en uforudset konsekvens, at de japanske banker var i stand til at bevæge sig ind i London og konkurrere med de britiske banker, hvilket tvang flere ærværdige britiske banker til at

gå ned. De reagerede med en "Basel-regel" indført af BIS, der havde til formål at stoppe de japanske banker. Men da de vestlige banker blev truet med sammenbrud i 2008, blev Basel-reglen ikke anvendt, men derimod "stresstests", som ifølge Kotegawa dækkede over, at bankerne allerede var bankerotte, så testene var falske. Således var der ingen vestlige bankfolk, der måtte gå i fængsel, kvantitative lempelser forøgede simpelthen boblen og truer nu med hyperinflation, medmindre der indføres øjeblikkelige Glass/Steagall-foranstaltninger.

Den franske økonom og jurist Marc Gabriel Draghi talte om den spekulative bubbles omfattende udslag og 'the great reset' i Europa. Pedro Rubio, præsident for sammenslutningen af embedsmænd fra General Accounting Office i Columbia og langvarig samarbejdspartner med LaRouche-bevægelsen, fokuserede på den katastrofale indvirkning af pandemien og det økonomiske sammenbrud på Columbia, hvilket har ført til ugelange, omfattende demonstrationer, primært af unge, der står over for et liv uden fremtid.

Det sidste panel, "Modsætningernes Sammenfald: Den eneste sande menneskelige tankeproces," var en ekstraordinær samling af amerikanske læger, pensionerede militære linjeofficerer, en russisk diplomat og Helga Zepp-LaRouche, der på stedet bogstaveligt talt sammensatte en international alliance af kræfter til at begynde processen med at opbygge moderne sundhedsfaciliteter i alle lande. Dette vil kræve militærstyrkens færdigheder – potentielt fra flere lande, herunder Rusland – til at håndtere nødsituationer rundt om i verden for at imødegå den mere langsigtede nødsituation med økonomisk tilbagestående, begyndende med hospitaler, rent vand, strøm og anden infrastruktur, der kræves for et fungerende sundhedssystem. Zepp-LaRouche åbnede sessionen med at beskrive, hvad den geniale Nicolaus fra Cusa fra det 15. århundrede mente med "modsatninger" – at overvinde tilsyneladende modstridende begreber eller modsatte politiske eller religiøse kræfter ved at hæve sig til en højere

platform, hvor menneskehedens fælles mål overstiger de underordnede modsætninger.

Hun hævdede, at den unipolære verden nu er forbi mens verden står i en konflikt mellem den nye multipolære verden, der er baseret på international lov i FN-pagten versus en holden ved den unipolære verden, der har frembragt en "regelbaseret orden" af egen konstruktion, der ignorerer international lov. To tidligere amerikanske militære sundhedschefer, Dr. Joycelyn Elders og Dr. David Satcher, og to pensionerede officerer, generalmajor Peter Clegg og kontreadmiral Marc Y.E. Palaez, fik selskab af Boris Meshchanov, en rådgiver ved Den russiske Føderations mission til FN. Meshchanov belyste "Det russiske perspektiv på en global bæredygtig og vedvarende genopretning". Efter en rig diskussion spurgte Zepp-LaRouche, om diskussionen kunne føre frem til et konkret resultat, om disse repræsentanter for det medicinske erhverv, militæret og det russiske udenrigsministerium kunne forpligte sig til at sætte gang i en proces med at oprette arbejdsgrupper for at påbegynde processen med at opbygge moderne sundhedsfaciliteter... måske i en udvalgt gruppe lande i Afrika, Sydamerika og Asien. Mens hr. Meshchanov udtrykte støtte til konceptet, mente han, at det strategiske område, som nu er under drøftelse mellem Washington og Moskva, måtte være det første samarbejdsområde i betragtning af de nuværende ekstremt anstrengte forbindelser. Kontreadmiral Palaez hævdede med eftertryk, at rent vand var en væsentlig begyndelse, og at dette var noget militæret kunne gøre, og som ikke skulle skabe splittelse blandt nationer.

Dr. Khadijah Lang og Marcia Merry Baker, medlemmer af Komitéen for modsætningernes Sammenfald, afgav derefter en rapport om "Mozambique Pilot Aid Shipment – Action Diplomacy for World Health Security".

Borgmester David Castro, præsident for Koalitionen af borgmestre uden Grænser i Honduras sendte en video: "Hilsen til konferencen", hvori han udtrykte sin stærke støtte til

Schiller Instituttets arbejde.

Konferencen blev afsluttet med en bevægende præsentation af Diane Sare, kandidat til det amerikanske senat i staten New York og grundlægger af Schiller Instituttets NYC Chorus. Hendes præsentation havde titlen "E Pluribus Unum: Hvad vi kan lære af Beethoven". Først fremsatte hun eksempler på mindre fremragende musik, der undgår sammensætning af komplekse stemmer, og sidenhen demonstrerede hun sammenfaldet af modsætninger i Credo-satsen af Beethovens Missa Solemnis ved hjælp af eksempler fra sit eget kors opførelse. Ved først at spille hver vokalstemme alene, derefter adskillige af de instrumentale stemmer alene, og bemærke at der er omkring 29 stemmer i alt, der lyder meget forskellige, når de spilles alene, demonstrerede hun, hvordan Beethoven gør det til en enhed, på en måde der provokerer sindet til at hæve sig til niveauet for komponistens kreativitet. Hun sluttede af med at afspille den endelige forestilling, som en opløftende afslutning på den utrolige konference.

Efter en recitation af USA's uafhængighedserklæring, lettere forkortet for at tjene som erklæring om grundlæggelsen af Schiller Instituttet i 1984, og Rutli-eden fra Friedrich Schillers *William Tell*, som var baseret på den amerikanske uafhængighedserklæring, blev konferencen afsluttet af Helga Zepp-LaRouche med følgende ord:

"Som vi har diskuteret befinder verden sig i en utrolig spændt tilstand – på kanten af hvad der kunne blive til en atomkrig – gentagne gange... Jeg aner ikke hvis forslaget om at overføre amerikansk militærproduktion til et fredeligt formål – måske er dette utopi. Men jeg er evig optimistisk om, at muligvis kombinationen af disse ideer, og faren for at det ikke kan være i nogens interesse, at dette kommer ud af kontrol, og samtidig demonstrationen her i dag af velvilje fra læger og militærfolk, der tilbyder, at militæret kan hjælpe med til at skaffe rent vand til verden – måske er der ideer nok, til at der kommer noget ud af det".

Amerika ved 245; Kinas kommunistiske parti ved de 100

1. juli 2021 (EIRNS) – På vej ind i fjerde juli-weekenden i USA er det nyttigt at tænke på grundlæggelsen af USA sammen med fejringen i Kina af 100-året for grundlæggelsen af Det kommunistiske Parti i Kina (CPC) i dag. USA har overlevet som en republik i 245 år, selvom det ofte ikke lever op til dette platoniske begreb, mens CPC har overlevet som et parti i et århundrede, og som det regerende parti i Kina i over 70 år, med nogle meget mørke øjeblikke og nogle store fremskridt. Historien er vigtig, men vigtigere er kursen. Hvordan opfatter man USA's fremtidige udvikling og dets rolle i verden fremover? Hvordan opfatter man Kinas fremtidige udvikling og dets rolle i verden fremad? Hvis man ikke har tænkt dette igennem, er det på høje tid, at man gør det.

Lyndon LaRouche undlod aldrig at insistere på, at det der gør os til mennesker, snarere end dyr, er at vi kan se på verden i dag fra et tidsperspektiv halvtreds år ude i fremtiden, eller endog tusinder af år ude i fremtiden, hvilket intet dyr kan gøre. Vi kan derefter bestemme, hvad der skal opdages om universets love, og hvordan vi anvender disse opdagelser på udviklingen af nye teknologier, som kræves for at gøre verden til et bedre sted for langt flere mennesker, der lever med en højere levestandard, økonomisk og kulturelt. Dette kræver en forøgelse i stigningstakten for det, han kaldte "potentielt relativ befolkningstæthed". Hvordan anlægges denne anskuelse på USA og Kina i dag?

Over de sidste halvtreds år, siden mordet på John F. Kennedy,

er hastigheden af den potentielle relative befolkningstæthed i USA bremsede dramatisk op, og er vendt engang i løbet af de sidste tre årtier. Kennedys plan for fusionskraft i slutningen af det 20. århundrede blev skrinlagt, og selv opførelsen af atomkraftværker blev saboteret, og nu lukker den vanvittige 'Green New Deal' ned for fossile brændselsanlæg og bygger tabsgivende, upålidelige vind- og solparker. Det amerikanske System for økonomi efter Hamiltons principper, hvor regeringen formidler kreditter til den infrastruktur, der kræves for private iværksættere for at få adgang til rent vand, billig strøm, tilstrækkelig transport og en sund og veluddannet arbejdsstyrke, er systematisk blevet erstattet af det britiske systems krav om "centralbankens uafhængighed" – dvs. ingen "indgriben" fra regeringen mod den retning af økonomien, som bankerne pålægger, hvilken har vendt sig til spekulation snarere end produktion. Resultatet er: ødelæggelsen af amerikansk industri gennem "globalisering"; kollaps af amerikansk infrastruktur; manglen på leverance af vandressourcer til de vestlige stater, hvilket i dag har ført til deres ørkendannelse; privatisering og nedlæggelse af sundhedsplejen, hvilket er anledningen til den ynkeligt manglende bekæmpelse af en virus og hundrede tusinder af døde; en praktisk talt forsvinden af klassisk uddannelse og klassisk kultur til fordel for den frisindede udbredelse af stoffer, seksuel perversitet og forherligelse af grimhed; gennemførelse af vedvarende folkemorderiske krige mod svagere nationer, der ikke udgør nogen trussel mod USA. Og nu forberedelse til militær konfrontation med atommagterne Rusland og Kina. Der er praktisk talt ingen, der tænker på nationen om halvtreds år fra i dag.

I Kina er der i højere grad anvendelse af det hamiltoniske "Amerikanske System" til styring af kredit til forøgelse af den generelle velfærd, som det stipuleres i forordet til den amerikanske forfatning, end hvad man har set i USA i årtier. Præsident Xi Jinping, der i dag til nationen fra balkonen i den 'Forbudte By' overfor Den himmelske Fredsplads, henvendte

sig til en stolt befolkning om kampen for at overleve "ydmygelsens århundrede" under britisk kolonistyring og den japanske invasion. Xi sagde: "Vi kinesere er et folk, som opretholder [princippet om] retfærdighed og ikke bliver skræmt af trusler om magt. Som nation har vi en stærk følelse af stolthed og tillid. Vi har aldrig tyranniseret, undertrykt eller underlagt befolkninger i noget andet land, og det vil vi aldrig. På samme måde vil vi aldrig tillade nogen fremmed magt at tyrannisere, undertrykke eller undertrykke os. Enhver, der forsøger at gøre det, vil befinde sig på en kollisionskurs mod en stor mur af stål, smedet af over 1,4 milliarder kinesere".

Amerikanere, der dagligt hører tiraderne om Kinas "aggression" og "folkedrab" og "slavearbejde", gør bedst i at tage i betragtning, at Kina har elimineret håbløs fattigdom i hele nationen, bygget et rumprogram, der kan sammenlignes med USA's, bygget en videnskabelig og industriel infrastruktur, som hele verden misunder, udstrakt den videnskabelige og industrielle infrastruktur til 140 andre nationer gennem Bælte- og Vejinitiativet og uddanner langt flere forskere, ingeniører og klassiske musikere pr. indbygger end USA. Præsident Xi rapporterede også stolt, at nationen har nået sit første hundredårs-mål om at blive et "moderat velstående samfund", og opfordrede de unge til at "udføre deres mission for at bidrage til national foryngelse". Kinas langsigtede mål er at opnå status som et "stort moderne socialistisk land" inden 2049 – hundredårsdagen for grundlæggelsen af Folkerepublikken – der er "velstående, stærkt, demokratisk, kulturelt avanceret, harmonisk og smukt".

Forestil dig, hvad der kunne opnås, hvis USA og Kina sammen var forpligtede til at opnå disse mål for hver eneste nation på jorden. Dette var temaet for Schiller Instituttets konference i sidste weekend med Helga Zepp-LaRouches opfordring til at opbygge et moderne sundhedssystem i alle lande som den nødvendige start på processen. En sådan tænkning kan af nogle betragtes som utopisk, men det var den fælles

tankegang hos grundlæggerne af vores nation, som det var for Franklin Roosevelt, og som det er for lederne af Kina og Rusland i dag. Amerika er faldet dybt, men det er ikke håbløst. Gnisten af optimisme og engagement hos fortidens store amerikanere, hos Lyndon og Helga LaRouche, hos de kinesiske ledere i dag, kan gendannes, hvis vores borgere træffer dette valg.